

Sløvt album fra kantet band

/ STUNVOLUME / BMG

UDGIVELSE 30.05.2025

Garbage Let All That We Imagine Be the Light

★★★★★

Produktionen står i vejen for sig selv på nyt udspil

AF NICOLAJ ROOS / FOTO: JOSEPH CULTICE

24.06.2025 / 10:33 / Læsetid: 5 min

Garbage har de sidste 30 år formået at holde sig relevante, hvilket i sig selv er en bedrift. Mange 40+’ere husker nok bedst deres selvbetitlede gennembrudsalbum, der indeholdt klassikere som "Only Happy When It Rains", "Stupid Girl" og "Queer".

På trods af åbenlyse talenter i bandet som den skotske sanger Shirley Manson, multi-instrumentalist Duke Erikson, og guitarist Steve Marker, ville bandet næppe eksistere (i hvert fald i folks bevidsthed), hvis ikke Butch Vig stod ved roret. Som tidligere producer for Nirvana, The Smashing Pumpkins og Sonic Youth kan hans rolle i bandets lyd og succes ikke overvurderes. Hvis man hurtigt tager et pluk hist og her gennem deres karriere, er det påfaldende, hvor få afstikkere der har været. De har tydeligvis holdt sig til en opskrift, der fungerer. Nogle gange hældende mere til klassisk garagerock, som med albummet *Bleed Like Me*. Andre gange mere produceret og studie-tungt, som med albummet *Strange Little Birds*.

Allerede ved deres debut blev Garbage beskyldt for være mere end inspireret af det britiske band Curve. De maskinelle trommer, truende guitarer, industrielle og støjende samples – og ikke mindst sangeren Toni Halliday’s kølige (look) og distancerede vokal.

Læs også: *Kontrapunkt: Gaza-Aid: Hvad skal musikken stille op?*

Timingen var dog heldig. Garbage debuterede i slipstrømmen på grunge. På trods af nedgangstider var MTV for bands i 90’erne stadig vejen til masseappel. Garbages videoer og visuelle stil generelt fulgte en flosset, pretty-punk og lagdelt PhotoShop-æstetik, der dengang dannede trend – ikke mindst i kraft af bands som Marilyn Manson, Nine Inch Nails og Depeche Mode.

Deres nye album er endnu en gang fejlfrit produceret, ned til mindste detalje. I modsætning til deres første par album kniber det til gengæld lidt med de mindeværdige melodier. Det er som om, at flere tilskyndelser til stærkere melodiske manøvrer indimellem tromles ned af den grandiose produktion ... selvom det ene ikke nødvendigvis behøver at udelukke det andet.

Måske den teknologiske udvikling gennem årene også har spillet ind. For hvor især Garbages tidlige albums var kendetegnet ved et mere simpelt fokus og melodisk tæft, bærer deres senere præg af en i stigende grad kompleks produktion.

Let All That We Imagine Be The Light er det ottende album fra Garbage, produceret af Billy Bush (L7, Jake Bugg, Muse) som også er gift med Shirley Manson. Derudover har den ægyptiske masteringtekniker Heba Kadry (Björk, Beach House, Slowdive) også været en del af teamet.

Lad mig sige det med det samme: De første tre numre på albummet er tunge på rockklichéer og lettere imponerende. Som om Garbage har behov for at bevise, at de stadig kan rocke. Larmende som en Hollywood-trailer, man risikerer at falde i søvn til. Garbage synes tydeligvis ikke, at Quiet er The New Loud. Resten af albummet bliver dog momentvist mere interessant.

Med linjer som "The city's on fire", "The world's on fire" og "The Earth is shaking", er kaos det overordnede tema. Ingen tvivl om at især det nuværende politiske klima har bidraget.

På flere af sangene vælger Shirley Manson i versene ofte det, jeg vil kalde en snakke/sludre-vokal, der først og fremmest får mig til at tænke på U2’s "The Fly". Efter at have hørt det på flere af numrene, begynder det virkelig at blive old news. Oven i det gribes der ofte til at sovse hendes vokal ind i forvrængning, hvilket også bliver old hat ret hurtigt. Det hele bliver lidt for klichépræget og uoverraskende.

Til gengæld prøves der også grænser af. På "Hold" kaster Manson sig kortvarigt ud i falset, hvilket virkelig klæder både hende og tracket. På andre numre, som blandt andre "Have We Met (The Void)", går hun ned i et register, hvor man lige med det første kan have svært ved at genkende hendes stemme, hvilket er et plus i min bog. Jeg så gerne, at albummet på den måde i højere grad var grænsesøgende.

Titlen "Chinese Fire Horse" refererer til folk, der, som Shirley Manson, er født i 1966. Sangen er hendes eksplicitte svar på den stigende ageism, der har omgivet bandet, og nok især hende. Det næsten atonalt lydende skift fra vers til omkvæd er, hvad der udmærker nummeret musikalsk. Endelig smides adskillige "Wait a fuckin' minute" i hovedet på lytteren, hvilket man jo har svært ved at brokke sig over.

Flere afstikkere får vi heldigvis på "Have We Met (The Void)" – i kraft af *Stranger Things*-arpeggio-synths, hviskende lavmælt sang og vellykkede bas strukturer. Og her benyttes lejligheden så også til at slynge adskillige "motherfuckers" i hovedet på lytteren.

"Sisyphus", albummets nok mest vellykkede eksperiment, er et – for Garbage – utraditionelt synth-nummer, ja nærmest Pet Shop Boys-agtig eurosynth. Med luftige korarrangementer får vi en tiltrængt pause fra Marshall-stacken.

På "R U Happy Now", med sit kvantiserede bassynth-groove og chorus-klaver a la Bowies "Ashes To Ashes", kunne det ret beset være et Marilyn Manson-track anno *Mechanical Animals*.

Bagsiden af Butch Vigs medalje er, at Garbage aldrig helt har kunnet vriste sig ud af den for 90’erne så populære opskrift (især for Nirvana, men oprindeligt "opfundet" af Pixies) med stille vers, larmende omkvæd. De numre på *Let All That We Imagine Be The Light*, som er mest overbevisende, er dem, der mest bryder med denne klassiske Garbage-opskrift. Dem, som går lidt mere ud ad den ubetrådte sti. Og det behøver på ingen måde at være til en mere rocket lyd. Den har de allerede til overflod bevist, at de har styr på. Faktisk er de på deres nye album mest interessante, når de lægger lidt mere luft i arrangementerne. Havde albummet på samme måde haft lidt mere på spil, havde jeg været lidt mere begejstret.

LÆS OGSÅ: DA GARBAGE KOM TIL KØBENHAVN – OG MØDTE MED GAFFA

RELATERET INDHOLD

Garbage

NYHEDER (5)	SE ALLE	ARTIKLER (4)	SE ALLE	ALBUMANMELDELSER (5)	SE ALLE
NYHED – 04.05.2022 Phoebe Bridgers, Cher med flere raser over amerikanske planer om indskrænkninger i retten til fri abort		ARTIKEL – 25.01.2023 BAGKATALOG: Da Garbage kom til København – og mødtes med GAFFA		ALBUMANMELDELSE – 19.06.2021 Garbage	
NYHED – 20.11.2017 Morrissey i modvind: "Alle musikere har haft sex med mindreårige"		ARTIKEL – 29.09.2021 Vi anmelder samtlige Bond-temasange – på skala 001-007 stjerner		ANMELDELSE: Hårde stød fra voldsomt vrede Shirley Manson	
NYHED – 14.07.2017 Her ny single fra Garbage		ARTIKEL – 14.02.2020 Vi anmelder samtlige Bond-temasange – på skala 001-006 stjerner		ALBUMANMELDELSE – 11.06.2016 Garbage	
NYHED – 20.07.2016 Garbage kommer til Danmark		ARTIKEL – 30.10.2015 Vi anmelder samtlige Bond-temasange – på skala 001-006 stjerner		Garbage tilbage i skarp form	
NYHED – 20.07.2016 Garbage kommer til Danmark				ALBUMANMELDELSE – 25.05.2013 Garbage	
				Garbage: One Mile High.....Live	
				ALBUMANMELDELSE – 12.05.2012 Garbage	
				Garbage: Not Your Kind Of People	
				ALBUMANMELDELSE – 02.06.2005 Garbage	
				Garbage: KB Hallen, København	

KONCERTANMELDELSER (3)	SE ALLE	LÆS OGSÅ
KONCERTANMELDELSE – 09.11.2016 Garbage		ALBUMANMELDELSE – 13.07.2025 Communions
Fuldt skrald		Et modent album - men hvor blev modet af?
KONCERTANMELDELSE – 02.11.2015 Garbage		ALBUMANMELDELSE – 13.07.2025 Africa Express
Garbage: Train, Aarhus		Flot genkomst fra Damon Albarns verdensprojekt
KONCERTANMELDELSE – 18.06.2012 Garbage		ALBUMANMELDELSE – 11.07.2025 Justin Bieber
Garbage : NorthSide Festival, Blue Stage		Justin Biebers overraskelsesalbum er en 21 numre lang rustjebanetur
		ALBUMANMELDELSE – 11.07.2025 Barry Can't Swim
		Et monster er født i succesens tomme studielokaler
		ALBUMANMELDELSE – 11.07.2025 Heaven Shall Burn
		Et lys i mørket